

جمهوری اسلامی ایران
وزارت آموزش و پرورش
کمیته پدافند غیر عامل

مقاومت ملی پایدار پدافند غیرعامل

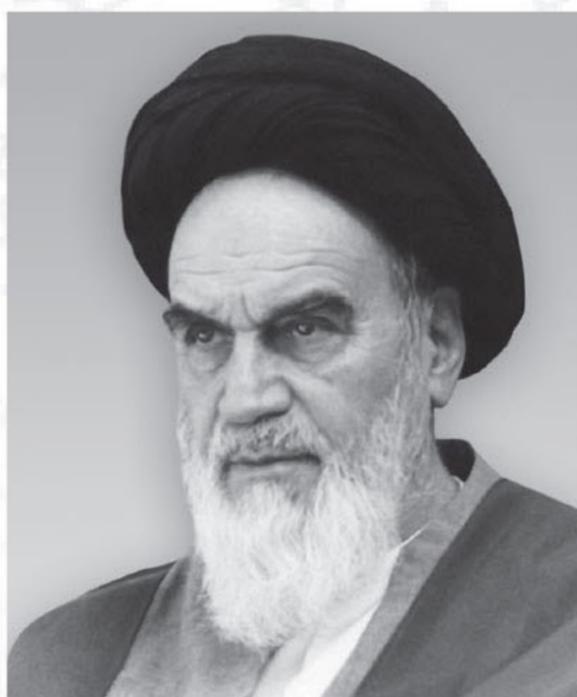
شناخت فتنه

ویژه‌ی دانش آموزان دوره‌ی راهنمایی و متوسطه

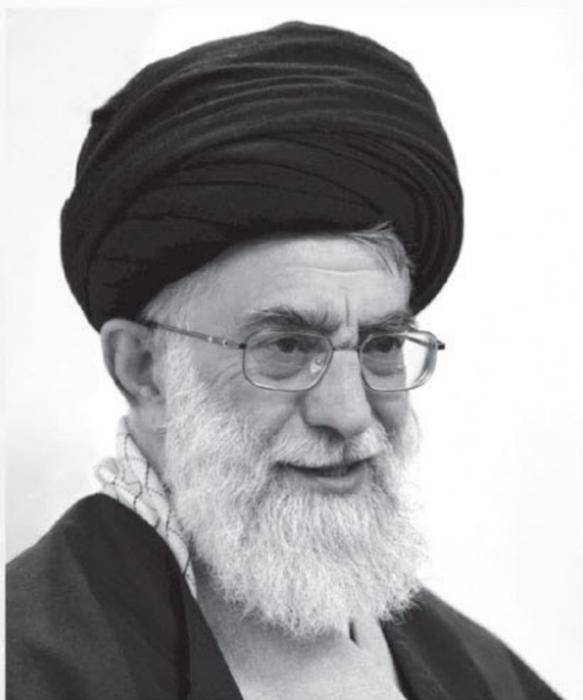
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

امام خمینی (ره):

در هر شرایطی باید بنیه دفاعی کشور در بهترین وضعیت باشد، مردم در طول سال های جنگ و مبارزه ابعاد کینه و قساوت و عداوت دشمنان خدا و خود را لمس کرده اند، باید خطر تهاجم جهان خواران در شیوه ها و شکل های مختلف را جدی تر بدانند.

مقام معظم رهبری:

دفاع جزئی از هویت یک ملت زنده است، هر ملتی که نتواند از خود دفاع بکند زنده نیست، هر ملتی هم که به فکر دفاع از خود نباشد و خود را آماده نکند، در واقع زنده نیست، هر ملتی هم که اهمیت دفاع را درک نکند به یک معنا زنده نیست.

**پدافند غیر عامل
مقاومت ملی پایدار
« شناخت فتنه »**

ویژه دانش آموزان دوره راهنمایی و متوسطه

۱۳۹۰

فهرست

۵	مقدمه
۷	مفهوم فتنه
۷	فتنه از دیدگاه قرآن
۸	فتنه در کلام حضرت علی (ع)
۸	ریشه فتنه ها
۹	فتنه انگیزی در تاریخ اسلام
۹	فتنه ترور حضرت محمد (ص) در ليله المبيت
۱۰	فتنه مسجد ضرار
۱۱	فتنه ها بعد از (رحلت) حضرت محمد رسول الله (ص)
۱۲	فتنه مقابله با حضرت علی بن ابی طالب (ع)
۱۲	فتنه جمل
۱۲	فتنه صفین
۱۳	فتنه مقابله با امام حسن (ع)
۱۴	فتنه ی مقابله با امام حسین (ع) و ایجاد واقعه کربلا
۱۵	تعریف چند واژه سیاسی
۱۵	استعمار کهن
۱۶	استعمار نو
۱۷	استعمار فرانو
۱۷	ناتوی فرهنگی
۱۸	کودتای مخملی
۱۹	ایجاد فتنه و فتنه انگیزی در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی ایران

مقدمه

زمانی که متفکران اجتماعی جهان؛ قرن بیستم را، عصر پایان ایدئولوژی لقب داده بودند و از بی دینی افراد و ملت‌ها سخن می‌گفتند؛ انقلاب شکوهمند اسلامی با رویکرد دینی و به رهبری فقیه و روحانی برجسته جهان اسلام حضرت امام خمینی (ره) و همراهی مردم ایران در مقابل تمام توان نظامی و قدرت فناوری حکومت سرسپرده ابرقدرتها (رژیم پهلوی) در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ به پیروزی رسید.

انقلاب اسلامی ایران؛ به عنوان حرکتی برای رسیدن به خدا با روح معنوی و آراسته به ارزش‌ها نه تنها ریشه در اعتقادات اسلامی دارد بلکه محرک و هدف خود را در دین جستجو می‌کند. اندیشه و روش انقلاب اسلامی (مردم سالاری دینی) به عنوان نمونه ای تازه از نظام حکومتی در چشم انداز جهانی که از سرچشمه زلال اسلام ناب محمدی (ص) نشأت گرفته است، توانست در زمانی کوتاه مرزهای محدود جغرافیایی را درنوردد و پیام اصلی خود را که همان دستیابی به صلح؛ عدالت و آزادی همه انسان‌ها و پیروزی مظلومین و ستم‌دیدگان بر ظالمان و مستکبران می‌باشد؛ به دورترین نقاط عالم برساند. از دیگر سو، انقلاب اسلامی با شکستن انحصار گرایی در عرصه روابط بین الملل و معادلات جهانی، اساس سیاست جهان دو قطبی (نه شرقی و نه غربی) و دستیابی به توانمندی‌های علمی و فناوری‌های جدید توانست نور امید را در دل میلیون‌ها مسلمان و میلیاردها مستضعف جهان بیدار نگه دارد و ملت‌های عدالت‌خواه و صلح طلب جهان با الگو گرفتن از ارزشهای این انقلاب بی‌نظیر؛ مانند مردم سالاری دینی، استقلال سیاسی در

صحنه بین المللی؛ بهره‌مندی از احکام دین اسلام در تحقق جامعه دینی و اسلامی، به مبارزه علیه مستکبرین و ستمگران و نژادپرستان صهیونیستی تشویق نماید. جنبش‌های آزادی بخش و استقلال طلبی که در سطح جهان بوجود آمده بودند تا قبل از پیروزی انقلاب اسلامی؛ الگوی آنها برای مبارزه عدالت خواهانه، نظام‌های کمونیستی شرق و شعارهای آزادی خواهانه، نظام‌های وابسته به سیستم لیبرال غرب بود. بنابراین مستکبران، قدرت طلبان و غارتگران شرق و غرب با توطئه، برنامه ریزی و ایجاد فتنه‌های حساب شده در پی نابودی و براندازی نظام تازه تاسیس جمهوری اسلامی ایران برآمدند که البته این فتنه‌ها با لطف خدا و بیداری مردم مسلمان ایران و رهبری هوشیار نقش بر آب شده است گرچه این فتنه و فتنه‌انگیزی آنان از صدر اسلام تا کنون در هر نظام حق و حق طلبانه‌ای از سوی اهل باطل وجود داشته و خواهد داشت. در این مجموعه بطور مختصر به بررسی و شناخت فتنه، فتنه‌گران، فتنه‌انگیزان و تبیین ابعاد آن برای شما دانش آموزان عزیز پرداخته خواهد شد.

امیدواریم با عنایت خداوند متعال بتوانیم زمینه‌های شناخت و تبیین هر چه بیشتر حق از باطل را برای شما فراهم آورده باشیم تا بتوانید دشمنان دین و این مرز و بوم را بشناسید و نسبت به مقابله با توطئه‌های آنها آگاهانه عمل کنید. (ان شاءالله)

مفهوم فتنه

الف : معنای لغوی:

«فتنه»، مصدر عربی از ماده فتن است. در لغت به معنای «در آتش انداختن» و «گداختن سیم و زر» جهت آزمایش و جدا ساختن مواد خالص آن از ناخالصی هاست.

ب : معنای فتنه در منابع دینی:

در منابع اسلامی به معنای آزمایش، گناه، عذاب، گمراهی، کفران و ناسپاسی، اختلاف، فریفتن استعمال شده است.

فتنه از دیدگاه قرآن

در قرآن کریم کلمه فتنه با بیست شکل نوشتاری استفاده و شصت بار تکرار شده است و کمتر از یک چهارم آن بطور مشخص، معنای آزمایش را دارد. گاه فتنه به معنای آزمایش و گاه به معنای اسباب آزمایش بکار رفته است قرآن کریم سه چیز را فتنه و وسیله آزمایش معرفی می کند:

اموال، فرزندان و شرّ (خیر).

در آیات متعددی فتنه به معنای آزمایش بکار رفته است. همچنین از فتنه به معنای شرک به خدا، به معنای بلا و مصیبت دنیوی، به معنای عذاب، اسباب عذاب اخروی و به معنای اغفال، تفرقه افکنی و ایجاد نفاق هم نام برده شده است. در معانی اخیر فتنه؛ عوامل فتنه گراز منظر قرآن عبارتند از:

۱- شیطان

۲- منافقین

۳- بدعت گذاران

۴- شبهه انگیزان

۵- ستم گران

- قرآن کریم در مورد فتنه گران هشدار داده و نحوه برخورد با ایشان را در محورهای زیر تبیین می کند.
- ۱- اخطار قرآن بر فساد انگیزی فتنه
 - ۲- فتنه شدیدتر و بزرگ تر از قتل
 - ۳- مبارزه با فتنه تا از بین بردن آن

فتنه در کلام حضرت علی (ع)

بانگاهی به موارد استفاده از کلمه فتنه در کلام امیر مؤمنان علی (ع) درمی یابیم که: «فتنه»، ترفندی سیاسی اجتماعی است که از درهم آمیختن حق و باطل و پنهان نمودن باطل در پوسته حق، با هدف اغفال و فریفتن مردم و برای رسیدن به اهدافی شوم، طرح ریزی می شود.

(فتنه گران، به خوبی می دانند که اگر حق به طور شفاف مطرح گردد، راهی برای نفوذ آنان در جامعه باقی نمی ماند و اگر باطل به صورت عریان عرضه شود، هیچ کس در پی آن نمی رود؛ از این رو همواره بر تن باطل، لباس حق می پوشانند و تشخیص حق از باطل را بر مردم مشکل می سازند تا از طریق حق جلوه دادن باطل، مردم را اغفال کرده و به دنبال خود بکشانند، آنان زهری مهلک را در غذایی گوارا پنهان می سازند تا ناآگاهان را به خوردن آن تشویق کنند و آگاهان را نیز در دریایی از شک و تردید غوطه ور سازند. نتیجه این حيله گری به آنجا می انجامد که ناآگاهان به آنان می پیوندند و آگاهان نیز به ورطه «بی عملی» دچار می شوند و در هر دو صورت آنان به مقصود پلید خویش دست می یابند.)

ریشه فتنه ها

مولای متقیان حضرت علی (ع)، ریشه و عامل اصلی پیدایش فتنه ها را پیروی از هوی و هوس ها و بدعت گذاری در دین می داند. از فرمایشات گهربار مولای متقیان (ع) این گونه استنباط می شود که زمینه ها و شرایط اصلی فتنه در جامعه، پیروی از هوس های نفسانی مانند جاه طلبی و دنیا دوستی و نیز بدعت در دین خداست و ابزار اصلی فتنه گران برای ایجاد فتنه در جامعه، مخلوط کردن حق و باطل است. هرگاه مرز حق و باطل در اذهان مردم و

افکار عمومی دچار تزلزل گردد و حق و باطل درهم آمیخته شوند، بنای فتنه در جامعه پی‌ریزی می‌شود، تا اهل باطل بتوانند به خواسته‌های نامشروع خود در بین مردم دست یابند.

فتنه انگیزی در تاریخ اسلام

با توجه به تعاریف فتنه می‌توان نتیجه گرفت، که فتنه و فتنه انگیزی همزاد با خلقت بشر است، زمانی که حضرت آدم خلق شد و در بهشت قرار گرفت، اولین فتنه گر (شیطان) با وسوسه آدم و خوردن میوه ممنوعه در بهشت، گناه و نافرمانی فرمان پروردگار را ایجاد کرد. سپس قایل با وسوسه شیطان و با پیروی از هوای نفس به برادرش هابیل حسادت ورزید و او را به قتل رساند و بعد از آن هم سایر انسان‌ها تحت تأثیر امیال حیوانی خود برای زیاده‌خواهی به نافرمانی او امر پروردگار خود پرداختند.

فتنه و فتنه‌گران در زمان‌های مختلف از زمان حضرت ابراهیم(ع)، حضرت موسی(ع)، حضرت عیسی(ع) و خاتم النبیین حضرت محمد(ص) تا کنون وجود داشته و خواهند داشت. قرآن کریم می‌فرماید:

«احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا آمنا وهم لا يفتنون و لقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا و ليعلمن الكاذبين.»
(سوره عنكبوت، آیات ۳-۱)

آیا مردم گمان می‌کنند که به صرف اینکه بگویند ایمان آوردیم به حال خود رها می‌شوند و مورد امتحان قرار نمی‌گیرند همانا امت‌های پیشین را هم امتحان کردیم تا خداوند آنهایی را که راست می‌گویند و آنهایی را که دروغ می‌گویند معلوم کند.

برای روشن شدن موضوع به صورت کوتاه به بررسی فتنه در برهه‌هایی از تاریخ اسلام می‌پردازیم:

فتنه ی ترور حضرت محمد (ص) در ليله المبیت

سران و کفار قریش بعد از آنکه نتوانستند در طول ۱۳ سال دعوت به وحدانیت، برابری و عدالت حضرت محمد (ص) پاسخی منطقی و متناسب در مبارزه با این دعوت را ارایه کنند همانند ظالمان و مستکبران امروز جهان (آمریکا، انگلیس، صهیونیست و...) تصمیم گرفتند رهبری و هدایت گراصلی یعنی: رسول خدا(ص) را

ترور کنند و شبانه او را به قتل برسانند. برای اینکه این فتنه شکل حق به خود بگیرد قرار گذاشتند از هر قبیله یک نفر در تیم ترور حضور داشته باشد. اما فرشته وحی، پیامبر (ص) را از نقشه شوم مشرکان آگاه و دستور الهی را به او ابلاغ کرد که باید هر چه زودتر مکه را به طرف شهر یثرب ترک کند.

«یریدون لیطفوا نور الله بافواهم و الله متم نوره و لو کره الکافرون.»
(سوره صف، آیه ۸)

می خواهند نور خدا را با دهان های خویش خاموش کنند ولی خدا کامل کننده نور خویش است هر چند کافران خوش نداشته باشند. نمونه این نوع فتنه گری که دشمنان برای حق جلوه دادن خود با یکدیگر متحد می شوند تا کم بودن تعداد حق گویان را دلیل بر باطل بودن آنها جلوه دهند در جنگ احزاب در صدر اسلام و در جنگ تحمیلی عراق علیه جمهوری اسلامی ایران و بسیاری از توطئه های امروز آنان، این روش جلوه گر شد.

فتنه ی مسجد ضرار

در سال نهم هجری گروهی از منافقان که به ظاهر مسلمان بودند از جمله عبدالله بن ابی، رئیس منافقان و ابوعام که تمایلات شدیدی به آیین مسیحیت پیدا کرده بود و جایگاه خود را در میان مردم مدینه با ظهور اسلام از دست داده بودند برای مقابله نرم با اسلام، ایجاد پایگاهی به ظاهر حق در مقابل پایگاه حق، رهبری امت اسلامی یعنی، رسول خدا (ص) را طراحی کردند و تصمیم گرفتند در دهکده قبا و مقابل مسجد قبا، مسجدی بسازند و بدین وسیله آنجا را پایگاهی برای توطئه علیه اسلام قرار دهند. بدین لحاظ منافقان پیش از حرکت پیامبر اکرم (ص) به سوی تبوک اجازه ساخت این مسجد را از پیامبر خواسته بودند و حضرت خاتم النبیین (ص) تصمیم نهایی را به پس از مراجعت از سفر موکول نمودند. حزب نفاق در غیاب حضرت رسول خدا (ص) مسجد را ساختند و در مسیر بازگشت حضرت محمد (ص) از تبوک به مدینه از وی خواستند با خواندن چند رکعت نماز آنجا را افتتاح کنند. در این هنگام فرشته وحی نازل شد و آیات ۱۰۷ تا ۱۱۰ سوره توبه را بر پیامبر نازل کرد و پرده از فتنه آنها برداشته شد. قرآن کریم در این باره می فرماید: «والذین اتخذوا مسجداً ضراراً و کفراً و تفریقاً بین المومنین و ارساداً

لمن حارب الله و رسوله من قبل و ليحلفن ان اردنا الا حسنى والله يشهد انهم لكاذبون لا تقم فيه ابدا...» یعنی کسانی هستند که مسجدی ساختند برای زیان به مسلمانان و تقویت کفر و تفرقه میان مومنان و کمین گاه برای کسی که با خدا و پیامبرش از پیش مبارزه کرده بود آنها سوگند یاد می کنند که نظری جز نیکی و خدمت نداشته ایم اما خداوند گواهی می دهد که آنها دروغگو هستند و هرگز در آن قیام و عبادت مکن

فتنه های بعد از (رحلت) حضرت محمد رسول الله (ص)

با تعریفی که از آیات قرآن کریم و کلام امیر مومنان حضرت علی (ع) نسبت به واژه فتنه شد می توان بنی امیه را به عنوان یکی از عوامل بزرگ فتنه در صدر اسلام چه در زمان پیامبر اکرم (ص) و چه بعد از رحلت ایشان نام برد. فتنه بنی امیه به سبب ویژگی ها و صفات شیطانی آن همواره حق را به نام حق سرکوب کرد و اجازه نداد تا حق آنچنان که شایسته و بایسته است ظهور و بروز پیدا کند. اگر مقابله های حضرت محمد (ص) با ابوسفیان و و مجاهدت های امیر مومنان علی (ع) و پس از آن امام حسن مجتبی (ع) و در نهایت حرکت انقلابی امام حسین (ع) با معاویه و یزید نبود، بی گمان فتنه اموی به هدف خود یعنی نابودی اسلام ناب محمدی (ص) می رسید و دیگر نامی از دین اسلام باقی نمی ماند.

بی گمان درک لحظه های تاریخی و تاریخ ساز تنها از اهل بصیرت بر می آید. و عامل مهمی برای خنثی نمودن فتنه ی فتنه گران خواهد بود.

یکی از فتنه ها ظهور پیامبران دروغین، مانند مسیلمه کذاب و اسود عنسی بعد از حضرت رسول الله است که با ادعاهای دروغین قصد فریب و کم رنگ کردن مأموریت و رسالت الهی دین مبین اسلام و رهبری اسلامی حضرت محمد (ص) را داشتند. این شیوه از فتنه ها هم اکنون در جوامع بشری با عنوان پیامبران و مذاهب دروغین مانند: وهابیت و بهائیت و سایر فرقه های ضاله و انحرافی وجود دارد، این مشکلات و فتنه ها در آن زمان با وحدت مسلمانان حل گردید. اما در زمان حضرت علی (ع) فتنه هایی وجود داشت که با درایت آن حضرت از بین رفت. نمونه ای از این فتنه ها را برای روشن شدن موضوع توضیح می دهیم:

فتنه ی مقابله با حضرت علی بن ابی طالب (ع)

۱) فتنه ی جمل: جنگ جمل به خاطر جاه طلبی و زیاده خواهی گروهی از خواص بی بصیرت علیه حکومت عدل علی (ع) به راه افتاد. فتنه جویان برای فریب افکار عمومی و تضعیف جایگاه رهبری اسلامی، برخی از نزدیکان پیامبر (ص) را نیز برای ستیز با حضرت علی (ع)، به همراه خود به صحنه جنگ آوردند. در این فتنه، باطل با سوء استفاده از دوستی با پیامبر اکرم (ص) قصد فریب مردم را داشتند که با درایت و شجاعت حضرت علی (ع) این توطئه خنثی شد و حضرت علی (ع) در این جنگ به پیروزی رسیدند.

۲) فتنه ی صفین: با انتخاب حضرت علی (ع) به عنوان خلیفه مسلمین، امویان و به ویژه معاویه که در سرزمین شام، نظام سلطنتی برای خود و خاندانش ساخته بود از بیعت با امام و خلیفه مسلمین سرباز زد. حضرت برای مبارزه با تمرد و نافرمانی به مقابله با معاویه برخاست. این دو لشکر در محلی بنام صفین در مقابل هم قرار گرفتند و به جنگ پرداختند. در این جنگ هنگامی که سپاهیان حضرت علی (ع) در آستانه پیروزی نهایی بر لشکر معاویه قرار گرفتند و سپاه اسلام، می توانست ریشه ظلم و ستم امویان را بخشکاند؛ معاویه از اصل اساسی ایجاد فتنه، یعنی ایجاد شباهت بین حق و باطل در میان سپاه حضرت علی (ع) به خوبی استفاده کرد و دستور داد؛ سپاهیان معاویه، قرآن ها را بر سر نیزه کنند و بگویند ما نیز مسلمانیم، پس چرا باید با یکدیگر بجنگیم؟ اینجا بود که نهال فتنه شکل گرفت و شروع به رشد نمود. سپاهیان حضرت علی (ع)، با دیدن قرآن ها از ادامه جنگ دست کشیدند؛ چرا که، سایه ای از شک و تردید بر سپاه امام خیمه زد و کار به جایی رسید که بر امام به حق خود شوریده و او را از ادامه جنگ بازداشتند و از این فتنه، فتنه های دیگری مانند، فتنه دهشتناک خوارج توسط عده ای متحجر بدون درک و بینش عمیق دینی و سیاسی متولد شد و امام علی (ع) به دست همین فتنه جویان شیطان صفت متحجر بدون بینش و بصیرت «خوارج» به شهادت رسید و جهان اسلام از حکومت عدل آن حضرت و دیگر پیشوایان معصوم (ع) محروم گردید و معاویه و دیگر شاخه های بنی امیه بر مردم مسلط گردیدند و در نتیجه استقرار حکومت ننگین اموی در

حدود یک قرن، اعمالی از آنان و سلسله سفاک بنی عباس در حدود پنج قرن سر زد که هیچ شباهتی به اسلام نداشت با اینکه همه آن ها عنوان خلیفه رسول الله (ص) را یدک می کشیدند ولی اولاد پیامبر و ائمه معصومین را مورد ظلم و ستم قرار می دادند. و این ها همه، نتیجه سیاست شیطانی آمیختن حق و باطل بود که سیاست گران باطل در پوشش حق و با شعار عدالت و اصول انسانی، اعمال شیطانی و سودجویانه خود را در این قالب به انجام می رساندند.

فتنه ی مقابله با حضرت امام حسن (ع)

حضرت امام حسن مجتبی (ع) بعد از شهادت حضرت علی (ع) در بیست و یکم ماه مبارک رمضان سال چهارم هجری با میل و رغبت مسلمانان و بیعت فراگیر آنان، به خلافت رسید و زمام حکومت را به دست گرفت. با این حال امام حسن (ع) بعد از شش ماه و اندی حکومت در مقابل فتنه معاویه بن ابی سفیان و عدم بیعت آن با حضرت مواجه شد. لذا امام حسن (ع) برای مقابله با این شرایط سپاهی را آماده مقابله نمود اما بدلیل فتنه انگیزی معاویه، ایجاد نفاق، فریب خوردن و عدم بصیرت خواص سپاه خود و عدم شناخت لحظات تاریخی توسط تعدادی از لشکریانش، برای حفظ اسلام و وحدت اسلامی مجبور به صلح شد.

معاویه به دلیل کینه های باقی مانده از عصر جاهلیت و نبردهای خونین قریش بر ضد رسول خدا (ص) که بسیاری با فرماندهی پدرش ابوسفیان شعله ور می شد، و با رهبری پیامبر اکرم (ص) و مجاهدت های امیر مومنان (ع) به پیروزی سپاه اسلام انجامید. دشمنی عمیقی نسبت به خاندان پیامبر (ص)، یاران و اهل بیت ایشان در خود احساس می کرد. خلافت حضرت علی (ع) و شکست در فتنه و جنگ صفین و بدنبال آن فتنه خوارج آتش کینه نهفته وی را شعله ورتر کرد و آشکارا و پنهان در پی تحقق آرزوی دیرینه خود یعنی سلطنت بنی امیه بود. لذا در سال ۴۱ هجری با حضرت امام حسن (ع) رهبری اسلامی و جانشین مردمی امت اسلامی بیعت نکرد و با فتنه جنگ، خدعه و تطمیع سران لشکر و خواص دنیا طلب همراه امام حسن (ع) موفق به غصب جایگاه خلافت شد.

فتنه ی مقابله با حضرت امام حسین (ع) و ایجاد واقعه کربلا

بعد از مرگ معاویه و انحرافات زیاد و اساسی که در زمان حکومت وی در دین اسلام و ارزشهای آن ایجاد شده بود و برخلاف صلح منعقد شده با حضرت امام حسن مجتبی (ع) مبنی بر اینکه معاویه حق ندارد بعد از خود، جانشینی برای خلافت انتخاب کند. یزید بن معاویه به حکومت (سلطنت) رسید و برای مشروعیت خود، شروع به بیعت گرفتن از مردم کرد. بسیاری از صحابه و بزرگان مکه و حضرت امام حسین (ع) از بیعت با او که مردی فاسد و فاسق، هوسران و بی دین بود، امتناع نمودند و با این کار اعلام کردند که حکومت امویان صلاحیتی برای رهبری امت اسلامی ندارند و برای احیای ارزشهای اسلامی باید بوسیله امر به معروف و نهی از منکر اسلام را زنده نمود. در این راه ابتدا مردم کوفه با ۱۲ هزار نامه ایشان را جهت هدایت و رهبری خود به شهرشان دعوت کردند، امام با فرستادن نماینده ای بنام مسلم بن عقیل این مسأله را مورد بررسی قرار دادند و بعد از تایید مسلم بسوی کوفه حرکت کردند. اما فتنه گران اموی این بار هم مانند گذشته با استفاده از زور و ترساندن مردم و فریب، شایعه دروغ حرکت سپاه چند هزار نفری از شام برای مبارزه با امام حسین (ع) و تطمیع بعضی (دادن پول و وعده موقعیت های حکومتی) از خواص باعث شدند، حق با باطل همانند گذشته مخلوط و مشتبه شده و توده مردم نتوانند حق را از باطل در یک زمان خاص تاریخ تفکیک کنند، جز عده ای که بصیرت داشته و قدرت تحلیل و تشخیص خدعه ها و نیرنگ های امویان و شناخت حق از باطل را داشتند. گرچه بعد از واقعه عاشورای ماه محرم سال ۶۰ هجری قمری با حضور کاروان اسراء و افشاگری حضرت زینب (س) و رقیق شدن فضای سیاسی رعب و فریب، کم کم مردم کوفه واقعیات را شناختند و شروع به گریستن بر فاجعه ای کردند که خود آفریده بودند و بر فقدان بصیرت خود در آن لحظه حساس تاریخی که در دام فتنه گرفتار آمده بودند و از رهبری اسلامی خود دور شدند، حسرت خوردند و قیامهایی را آفریدند و تغییراتی را در دولت حاکم ایجاد کردند. ولی به دلیل فرصت سوزی در وقت مقرر نتوانستند در مسیر اصلی تاریخ اسلام تحولی ایجاد کنند، چرا که در روز عاشورا نتوانستند به درستی بین حق و باطل تمایز قائل شوند. از این رو حضرت زینب (س) از این بیداری دیر هنگام و پشیمانی در

همراهی با قیام به شدت ناخرسند می شوند و آنها را نفرین می کنند. حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی، شناخت لحظه و نیاز و اقدام متناسب با آن را یک خصوصیت و ویژگی بسیار مهم بر می شمارند و می فرمایند: برخی اهالی کوفه با عنوان توابین چند ماه بعد از حادثه عاشورا قیام کردند و به شهادت رسیدند و به امام حسین (ع) ایمان داشتند و ان شاءالله در نزد خدا هم ماجور هستند اما آن وظیفه ای را که باید عمل می کردند انجام ندادند زیرا لحظه‌ی عاشورا را شناختند.

تعریف چند واژه سیاسی

در ادامه سلطه طلبی های استعمارگران و نژادپرستی یهودیان صهیونیست که از صدر اسلام تا کنون وجود دارد، در قرون ۱۶ و ۱۷ میلادی به بعد نیز با شروع انقلاب صنعتی و ظهور سرمایه داری جدید. تلاش برای تهیه منابع ارزان و بازارهای فروش واژه جدید استعمار رواج پیدا کرد. استعمار برخلاف معنای ظاهری آن که دلالت بر عمران و آبادی دارد و در واقع به این معنا است که کشوری با برنامه ریزی های دقیق، بتواند منابع کشور هدف را در هر نوع و شکلی تاراج کرده و به یغما ببرد.

استعمار از جنبه ظاهری و تاریخی به سه شکل وجود داشته است:

۱- استعمار کهن

۲- استعمار نو

۳- استعمار فرانو

۱- استعمار کهن :

این استعمارگران که به قرون ۱۶ تا ۱۹ میلادی برمی گردد، کشور استعمارگر با اتکا به قدرت نظامی به کشور هدف حمله و آن را اشغال می کرد و با سپردن مسئولیت کشور مستعمره به فرماندهی نظامی خود منابع و سرمایه های کشور اشغال شده را غارت می کرد. علاوه بر این بر فرهنگ آن کشور تأثیر گذاشته و آن را نیز مطابق با فرهنگ خود تغییر می داد. مانند کشور هند که حدود ۲۰۰ سال مستعمره کشور انگلستان بود و اکنون نیز تحت تأثیر آن فرهنگ، زبان آن (به عنوان یک عنصر فرهنگی) انگلیسی است. ویژگی های استعمار کهن عبارتند از:

- ۱- استفاده حداکثری از قدرت نظامی
- ۲- تهاجم، کشتار و تخریب گسترده
- ۳- اعمال حاکمیت مستقیم
- ۴- چپاول و غارت گسترده سرمایه های مادی و معنوی
- ۵- اشغال سرزمینی
- ۶- تسلط بر امور فرهنگی
- ۷- به بار آوردن هزینه و خسارت زیاد

این شیوه استعماری گرچه مربوط به قرون گذشته است ولی هم اکنون توسط امریکا و بعضی از کشورهای استعمارگر با اشغال نظامی کشورهای دیگر انجام می شود. اشغال نظامی هائیتی، عراق و افغانستان و... نمونه ای از استعمار کهن و در عصر جدید است.

۲- استعمار نو:

بعد از شروع قرن بیستم و پایان جنگ جهانی دوم، دو قطب استعماری، شرق به رهبری شوروی سابق و غرب به رهبری امریکا بوجود آمد و همچنین رسانه های جدید مانند رادیو و تلویزیون فضای ارتباطی جدیدی را ایجاد نمودند که این عوامل و یک سری عوامل دیگری باعث شده تا بیداری نسبی در مردم و نخبگان آزادی خواه، کشورهای مستعمره علیه استعمار ایجاد شود و جنبش های آزادی خواهی و استقلال طلبی در ممالک تحت سلطه شکل بگیرد که حضور مستقیم نظامی استعمارگران را مشکل و با هزینه های مادی فراوانی و تلفات جهانی همراه نماید، بنابراین استعمارگران تصمیم گرفتند با بکارگماردن نیروی وابسته و با سرمایه گذاری در آن کشور از منابع نیروی کار ارزان آن کشورها سوء استفاده کنند و با دادن بورس های آموزشی به نخبگان آن کشورها جهت آموزش در کشورهای استعمارگر عملاً یک وابستگی فرهنگی نیز در آن کشورها ایجاد کنند.

ویژگی های استعمار نو عبارتند از:

- ۱- عدم استفاده از نیروی نظامی
- ۲- عدم اشغال سرزمینی
- ۳- حضور غیرمستقیم
- ۴- محور قراردادن اقتصاد و سرمایه
- ۵- کم هزینه بودن
- ۶- چپاول و غارت بدون سرو صدا

۷- مصون ماندن از تهاجم افکار عمومی
این شیوه استعمار در بسیاری از کشورهای جهان هنوز وجود دارد.

۳- استعمار فرانو:

در این نوع استعمار، استعمارگران با نادیده گرفتن چارچوب های مرزی و قوانین بین المللی و عبور از حاکمان، مستقیماً به سراغ مردم کشورهای هدف می روند و با ترفند و سیاست های خاص، تحولات این کشورها را از طریق مردم آنجا، به دست خود آنها و در جهت مطامع و اهداف استعماری خود با شعارهای عوام فریبانه دنبال می کنند در این روش مردم کشورهای مستعمره مجری خواسته و سیاست های پنهانی استعمارگرانند.

مقام معظم رهبری در دیماه ۱۳۸۳ در این باره فرموده اند:
« قدرت طلبان با ورود به مرحله استعمار فرانو، تلاش می کنند با تبلیغات و اغواگری، چهره رنگین (مناسب) از مستکبران جهان را در افکار عمومی ملت ها ترسیم کنند و آنها را جذب خود سازند»
ویژگی های استعمار فرانو را می توان به این موارد اشاره نمود:

- ۱- تقدم سلطه فرهنگی بر سلطه نظامی
 - ۲- کم رنگ کردن نقش دولت ها
 - ۳- ایجاد شورش های اجتماعی به منظور جابجایی در قدرت
 - ۴- ترویج عناصر فرهنگ بیگانه از طریق جاذبه های تولید رسانه ای (ماهواره، اینترنت، سینما و ...)
 - ۵- گسست میان جامعه و دولت
 - ۶- ایجاد بی اعتمادی نسبت به وضع موجود
 - ۷- سرمایه گذاری بر روی گروه های سیاسی اجتماعی مانند احزاب و NGO ها
 - ۸- تعامل مستمر با مسئولین رسانه ها
 - ۹- بهره برداری حداکثری از توانایی رسانه ها
- اهداف و ویژگی های استعمار فرانو به گونه ای است که از روش ها و شیوه هایی به نام ناتوی فرهنگی و کودتای مخملی جهت تسلط در کشورهای هدف استفاده می کنند. در زیر با این دوروش آشنایی شوید.

الف - ناتوی فرهنگی:

ناتوی فرهنگی برنامه ای دراز مدت و برخوردار از ابعاد گوناگون

و بسیار دقیق و پیچیده است، تا بتواند انسان را در جوامع مختلف به سوی بی ارادگی و عدم تصمیم گیری هوشمندانه متناسب با خواسته های بیگانگان سوق دهند. در این فرآیند انسان بدون اراده می بایست رفتارهای به ظاهر اخلاقی که توسط انواع رسانه ها و در اشکال مختلف به وی آموزش داده شده را از خود نشان دهد. در این روش کشورهای استعمارگر سعی می کنند، مردم و به ویژه جوانان و نوجوانان کشورهای هدف را نسبت به فرهنگ خود بدبین نموده و بی هویتی در این نسل را ایجاد نمایند. تا به راحتی بتوانند خواسته های خود را به آنان تحمیل کنند.

ب - کودتای مخملی :

کودتای مخملی اقدامی مسالمت آمیز و بدون خشونت که توسط احزاب و گروه های سیاسی وابسته به استعمارگران سازماندهی و طراحی می شود که برای تغییر یک حکومت و نظام سیاسی با پشتوانه مالی و رسانه ای داخلی و خارجی وابسته شکل می گیرد.

تفاوت کودتای مخملی با جنبش های اجتماعی در این است که جنبش های اجتماعی و انقلاب ها نوعی حرکت طبیعی اجتماعی و مردمی مبتنی بر نیازهای اعتقادی، اجتماعی و اقتصادی با حضور حداکثری مردم است، در صورتی که کودتای مخملی توسط گروه های سیاسی مخالف وابسته به کشورهای استعماری و با پشتوانه مالی و رسانه ای مراکز خارج از کشور شکل می گیرد.

ویژگی های کودتای مخملی عبارتند از :

- ۱- به صحنه آوردن بخشی از مردم برای خواسته های بیگانگان.
- ۲- استفاده از زمان های خاص مانند: زمان برگزاری انتخابات برای سوء استفاده های سیاسی
- ۳- به صحنه آوردن جوانان ناراضی
- ۴- القای تقلب در انتخابات
- ۵- استفاده از یک رنگ خاص برای همسویی و هماهنگی به عنوان نماد
- ۶- برخورداری از انواع حمایت های بیگانه و حمایت های مالی و رسانه ای
- ۷- استفاده گسترده از شایعه و اخبار دروغ
- ۸- وارونه جلوه دادن حق و پوشاندن لباس حق بر تن باطل

ایجاد فتنه و فتنه انگیزی در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی ایران

استکبار جهانی که پس از ظهور انقلاب اسلامی و ایجاد حکومتی مستقل و بدون وابستگی به شرق و غرب از ناحیه دین، خود را ناتوان و متضرر ارزیابی می کرد، با اهانت به ارکان دین - از جمله رکن نبوت و عصمت انبیاء و ولایت - در نظر داشت اساس دین را در باور جوانان تضعیف ساخته و به تبع آن زمینه حکومت بر اساس ولایت دینی را منتفی نماید. روشن است که استکبار با وهن پیامبران الهی، کل مبارزات اولیاء خدا جهت تحقق عدالت الهی و اجتماعی در زمین و ارزش هایی چون ایثار، شهادت، انفاق و احسان را مورد تردید قرار دهد.

یکی از اهدافی که در این خصوص مورد توجه است، معرفی چهره ای غیر واقعی از انقلاب اسلامی و حضرت امام خمینی (ره) و ولایت فقیه به نسل آینده است. از جمله اینکه اصولی را که حضرت امام (ره) با استخراج آنها از متن دین و معارف عالیه اسلام برای نجات جامعه امروز بشر به عنوان اصول انقلاب اسلامی مطرح فرمودند، چنین وانمود نمایند که این اصول در مکاتب سیاسی فلسفی دیگر همچون مارکسیسم وجود داشته است؛ مباحثی همچون: عدالت اجتماعی، استضعاف، استکبار و ...

در حالیکه حتی با مطالعه اجمالی احکام و تعالیم اسلام، بیان این مفاهیم در ۱۴ قرن پیش از زبان وحی را اثبات می نماید و چگونه می توان ادعا نمود، مارکسیسم (مولود صهیونیسم) که امتحان و ناکارآمدی خویش را نیز طی دهها سال حاکمیت بر بخش های بزرگی از جهان پس داده می تواند، کانون و نقطه امیدی را برای ملت های مظلوم و ستمدیده جهان باشد. استکبار جهانی از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی در ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ و رای قاطع ۹۸/۲ درصد مردم ایران برای تشکیل جمهوری اسلامی ایران در ۱۲ فروردین ۱۳۵۸؛ شروع به توطئه و فتنه گری برای براندازی جمهوری اسلامی ایران

نمود. ایجاد، تقویت و یاری گروهک‌های ضد انقلاب کوچک و بزرگ تجزیه طلب و غیر تجزیه طلب، رویکرد نخست دولت‌های استکباری در قبال انقلاب اسلامی بود. بر همین پایه در سال ۵۸ کلید فتنه انگیزی در کردستان، گنبد کاووس، سیستان و بلوچستان، خوزستان و آذربایجان جهت ایجاد تفرقه و ایجاد اختلاف بین برادران شیعی و سنی زده شد. که با درایت حضرت امام خمینی (ره) و علماء شیعه و سنی، وحدت و هوشیاری مردم ایران و آن مناطق خنثی شد. همزمان گروهک فرقان، با چهره منافقانه و به ظاهر اسلامی به مانند خوارج دست به ترور نخبگان و پیشگامان نهضت اسلامی همچون شهید مطهری، شهید مفتاح و... زد. سپس گروهک منافقین با استفاده از یک التقاط فکری و عملی (ایدئولوژی کمونیستی با برداشت‌های غلط از ایدئولوژی اسلامی) در پی نفوذ به عرصه قدرت اجرایی کشور و زمینه چینی و ایجاد درگیری سیاسی و نظامی برآمد. و بیش از ۱۵ هزار نفر از مردم کوچه و بازار را با حرکات مسلحانه ترور کرد؛ که با هوشیاری جوانان، علما، مردم و شناخت این ایدئولوژی منافقانه و حرکات غیرانسانی، آنها بدور انداخته شدند و تا مزدوری رژیم بعث عراق پیش رفتند. حزب توده شبکه جاسوسی خود را در میان نیروهای مسلح گسترده کرد. و در پی کودتای نظامی بود ولی به لطف خداوند این حرکت توسط خود عوامل کودتا لو رفت. سپس دولت بعث عراق نخست به حمایت سیاسی و مالی و تسلیحاتی ضد انقلابیون پرداخت و سرانجام در ۳۱ شهریور سال ۱۳۵۹ با هدایت و یاری ۸۰ کشور بزرگ و کوچک جهان، در اقدامی تجاوزگرانه، وارد خاک ایران شد. و هشت سال جنگ تمام عیار نظامی را به کشور ما تحمیل نمود که به لطف خداوند این فتنه نیز با رهبری حضرت امام خمینی (ره) و تلاش و حضور همه اقشار مردم ایران ناکام ماند.

این فتنه‌ها و رویدادهای تلخ در حالی تجربه شد که:

- ۱- ایران به شرایط ثبات پس از انقلاب اسلامی دست نیافته بود.
- ۲- ارتش و نیروهای انتظامی ایران که با وقوع انقلاب اسلامی از هم پاشیده بود، در مرحله تصفیه قرار داشت و به مرز سازماندهی هم نرسیده بود.
- ۳- سازمان اطلاعاتی کشور (ساواک) از هم پاشیده بود و نظام نوپای جمهوری اسلامی، از داشتن یک سازمان منسجم

اطلاعاتی بی بهره بود.

۴- نیروهای انقلابی و متدین، همه مصادر اجرایی را در دست نداشتند.

۵- اقتصاد کشور بیمار و دچار بی رونقی شده بود.

۶- انقلابیون تجربه رویارویی نظامی و اطلاعاتی را نداشتند.

۷- نهادها و سازمانهای بین المللی و دولت های خارجی، نظام انقلابی مستقر در ایران را پشتیبانی نمی کردند.

۸- عناصر ضد انقلاب و مهره های خارجی خائن در لایه های مختلف نظام و به ویژه ارتش و نیروهای انتظامی فعال بودند.

با این حال؛ مردم ایران نه تنها توانستند توطئه و فعالیت ضد انقلابیون را در گوشه و کنار کشور سرکوب نمایند، بلکه پیشرفت شتابان دشمن خارجی متجاوز را که با اطمینان از فتح چند روزه ایران سخن رانده بود، باز دارند و عاقبت با دفع کامل تجاوز، پیروزی را به چنگ آورند. آن هم در روزگاری که تحریم تسلیحاتی و اقتصادی توأمان و به صورت جهانی علیه کشورمان اعمال شده بود. به راستی؛ چند کشور و چند نظام سیاسی مستقل را می شناسیم که در شرایط دشوار گفته شده، در برابر دشمنان فراوان داخلی و خارجی ایستادگی کنند؟

چند کشور و چند نظام سیاسی را می توان سراغ گرفت که با وجود بخشی از مشکلات و شرایط پیش روی ایران سال های نخست انقلاب اسلامی، از عهده شرارت های داخلی و خارجی برآید؟ چند کشور و چند نظام سیاسی را می توان شناخت که بدون اتکاء به قدرتهای خارجی و تنها با بهره گیری از ایمان الهی، بحران و فتنه های تحمیلی شیاطین را تا به امروز، با سرافرازی پشت سر گذارده و هر ساله، پایه قدرت و ثبات خود را محکمتر سازد؟

بر پایه اسناد برآمده از لانه جاسوسی، «C.I.A» در سال ۱۳۵۷ نیز، نسبت به محقق نشدن «انقلاب اسلامی»، به کنگره و دولت آمریکا و رژیم ظالم پهلوی شاهنشاهی اطمینان داده بود. اما با وجود قدرت ماشین جنگی و دستگاه سرکوب رژیم شاهنشاهی و حمایت بی دریغ و اشنگتن، نهال انقلاب اسلامی سربرآورد. چیزی شبیه معجزه! و تردیدی نیست که اگر رویداد انقلاب اسلامی معجزه بود - که بود - بقای انقلاب اسلامی و نظام و کشور نیز تاکنون معجزه ای بالاتر است که به برکت لطف الهی و عنایت

ائمه معصومین و رهبری حضرت امام خمینی (ره) و جانشین خلف وی حضرت آیت الله العظمی خامنه‌ای و نیز ایمان، اخلاص و راست قامتی مردم ایران تجلی یافت.

امروز بعد از گذشت بیست و یک سال از انقلاب اسلامی و مستحکم تر شدن جمهوری اسلامی ایران، ترس و وحشت بیشتری برای دشمنان داخلی و خارجی از این قدرت ایجاد شده است، بطوری که می بینیم فتنه انگیزی و توطئه گری آنان در سال های اخیر رشد و توسعه و پیچیدگی بیشتری پیدا کرده است. فتنه ایجاد کودتای مخملی و انقلاب رنگین در ایران، هم زمان با برگزاری دهمین انتخابات ریاست جمهوری در سال ۸۸ بسیار مشهود بود و در آن انتخابات فتنه گران و بنیادهای تبلیغاتی و سیاسی خارجی که برای طراحی کودتاهای مخملی و انقلاب رنگین از سوی مراکز صهیونیستی و امریکا آماده شده بودند و چندین انقلاب رنگین را در گرجستان و اوکراین و ... را به نتیجه رسانده بودند چهار ماه مانده به انتخابات ریاست جمهوری با ایجاد و پراکنده کردن شایعه و هجوم تبلیغاتی، موضوع تقلب در انتخابات را مطرح کنند و پیشنهاد کمیته ای به نام « کمیته صیانت از آرا » را مطرح کردند در حالیکه هنوز چهار ماه به انتخابات ریاست جمهوری زمان مانده و اقدامی برای انتخابات نشده بود. مقام معظم رهبری برای خنثی سازی این توطئه در روز اول فروردین ۱۳۸۸ در جوار مرقد شریف رضوی (ع) فرمودند:

« انتخابات به فضل الهی و به حول و قوه الهی انتخابات سالمی من می بینم بعضی ها در انتخاباتی که دو سه ماه دیگر انجام خواهد گرفت، از حالا شروع کرده اند به خدشه دار کردن، این چه منطقی است؟ این چه فکری است؟ این چه انصافی است؟ این همه انتخابات در طول این سی سال انجام گرفته است. در حدود سی انتخابات، مسئولان وقت در هر دوره ای رسماً متعهد شده اند و صحت انتخابات را تضمین کرده اند و انتخابات صحیح بوده است، چرا بی خود، خدشه می کنند، مردم را متزلزل می کنند، تردید ایجاد می کنند که البته در ذهن مردم عزیز ما با این حرفها تردید ایجاد نخواهد شد.»

سپس با پروژه تخریب و سیاه نمایی عملکرد دولت و اقدامات انجام شده در کل سی و دو سال نظام جمهوری اسلامی قصد زیر سوال

بردن مدیریت و مردم سالاری دینی را داشتند و عوامل داخلی با ایجاد سایت های اینترنتی و وبلاگ های بی هویت و شبکه های ماهواره ای رادیو و تلویزیون خارج از کشور به این سیاه نمایی و تخریب ابتدا، دولت و دولتمردان و سپس کارنامه موفق رشد و بالندگی کشور و مردم ایران در طول سی و دو سال گذشته را دامن زدند و در نهایت به تخریب ستون محکم انقلاب اسلامی و اساس نظام جمهوری اسلامی یعنی نظام ولایت فقیه پرداختند.

این توطئه با حضور ۸۵ درصدی مردم در دهمین انتخابات ریاست جمهوری که سیلی محکمی به فتنه گران بود؛ در مرحله اول شکست خورد؛ بعد از این مرحله فتنه گران با لشکر کشی تعداد محدودی از عوامل مزدور و سرسپرده خود به خیابانها و آتش زدن و تخریب امکان عمومی فتنه براندازی نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران که ثمره مجاهدت های خالصانه مردم باهوش و غیرتمند همه ایران اسلامی است را هدف گرفته بودند که با درایت ولایت فقیه بیدار، عالم، مدبر و سیاستمدار حضرت آیت الله خامنه ای و مردم عزیز این فتنه عظیم و با حضور میلیونی در راهپیمایی ۹ دی ۸۹ (برائت از منافقین) و ۲۲ بهمن ۸۹ نقش بر آب گردید.

با وجود منافقان، ظالمان و صهیونیست های نژادپرست، مردم مستضعف و مسلمان جهان و ایران اسلامی از این فتنه ها خلاص نخواهند شد. فتنه کور تهیه کاریکاتور موهن روزنامه نگار هلندی به حضرت خاتم الانبیاء محمد (ص) و به درد آوردن دل های مسلمانان از یک سو و فتنه ایجاد جنگ های مذهبی و عقیدتی بین مسلمانان و مسیحیان با آتش زدن قرآن کریم در آمریکا در یازده سپتامبر ۲۰۱۰ سناریوی توطئه دیگری است که می خواهد به دین و به ویژه به اسلام خدشه وارد کند. در صورتی که می بینیم با بینش و بیداری اسلامی که در مردم مسلمان به وجود آمده خیزش ها و انقلاب هایی را در سراسر جهان به خصوص در کشورهای منطقه و شمال افریقا ایجاد کرده است و تحولات علمی و فناوری مانند دستیابی به تکنولوژی سلولهای بنیادی، فناوری هسته ای و فناوری ساخت ماهواره ها، نظام استکباری جهان را به وحشت انداخته است. امروز همه مسلمانان جهان (شیعه و سنی) آرزو می کنند روزی برسد که دست مستکبرین، استعمارگران و صهیونیست ها از تمام ممالک اسلامی قطع شده و احکام اسلامی در این کشورها پیاده شود و جمهوری اسلامی هم در آن کشورها ایجاد شود. (ان شاءالله)

امروز ما دانش آموزان وظیفه داریم با آشنایی بیشتر با قرآن کریم، معارف اسلامی و ائمه معصومین و درس خواندن عمیق، دانش و بصیرت خود را افزایش داده و با مشارکت فعال در عرصه های سیاسی و اجتماعی کشور به ویژه انتخابات هایی که برگزار می شود گوش به فرمان مقام معظم رهبری و ضمن حفظ دستاوردهای جمهوری اسلامی ایران در کشورمان الگویی اسلامی و ایرانی از پیشرفت را برای سایر ملتهای ستمدیده جهان ارایه دهیم. (ان شاءالله)

مقام معظم رهبری

پدافند غیر عامل مانند شعله‌ای بلند شود.

Graphic Designer: Ali Eskandari

رهبر معظم انقلاب اسلامی:
دفاع همیشه با آلات قهریه نیست،
با مشت نیست، با تفنگ نیست،
گاهی دفاع با فهمیدن است.
گاهی دفاع با زبان است.